petak, 18. prosinca 2020.

P9_TA(2020)0384

Pogoršanje stanja ljudskih prava u Egiptu, posebno slučaj aktivista Egipatske inicijative za osobna prava (EIPR)

Rezolucija Europskog parlamenta od 18. prosinca 2020. o pogoršanju stanja ljudskih prava u Egiptu, posebno u slučaju aktivista Egipatske inicijative za osobna prava (EIPR) (2020/2912(RSP))

(2021/C 445/21)

Europski parlament,

— uzimajući u obzir svoje prethodne rezolucije o Egiptu, posebno rezoluciju od 24. listopada 2019. ([1]),

— uzimajući u obzir zaključke Vijeća EU-a za vanjske poslove o Egiptu iz kolovoza 2013. i veljače 2014.,

— uzimajući u obzir izjave glasnogovornice Europske službe za vanjsko djelovanje (ESVD) zadužene za vanjske poslove i sigurnosnu politiku / europsku politiku o Egiptu, a posebno izjavu od 21. studenoga 2020. o nedavnim uhićenjima aktivista za ljudska prava,

— uzimajući u obzir izjavu glasnogovornika visokog povjerenika UN-a za ljudska prava o Egiptu od 20. studenoga 2020.,

— uzimajući u obzir poziv stručnjaka UN-a od 27. studenoga 2020. za puštanje na slobodu egipatskih boraca za ljudska prava koji su zatvoreni nakon sastanaka s diplomata te izjavu stručnjaka od 7. prosinca 2020. o odluci o oslobađanju uz jamčevinu triju članova na višim funkcijama Egipatske inicijative za osobna prava (EIPR),

— uzimajući u obzir univerzalni periodični pregled Egipta koji je Vijeće UN-a za ljudska prava provelo 2019. – 2020.,

— uzimajući u obzir zajedničku izjavu Ureda UN-a za droge i kriminal (UNODC), Svjetske zdravstvene organizacije (WHO), Zajedničkog programa UN-a za HIV i AIDS (UNAIDS) i Ureda visokog povjerenika UN-a za ljudska prava (OHCHR) od 13. svibnja 2020. o bolesti COVID-19 u zatvorima i drugim zatvorenim okruženjima,

— uzimajući u obzir Sporazum o pridruživanju između EU-a i Egipta iz 2001. koji je stupio na snagu 2004. i koji je ojačan Akcijskim planom iz 2007. godine, uzimajući u obzir prioritete partnerstva između EU-a i Egipta u razdoblju 2017. 2020. donesene 25. srpnja 2017., zajedničku izjavu objavljenu 2017. nakon sastanka Vijeća za pridruživanje EU-a i Egipta i zajedničku izjavu sa 6. sastanka pododbora EU-a i Egipta o političkim pitanjima, ljudskim pravima i demokraciji od 23. i 24. lipnja 2019.,

— uzimajući u obzir smjernice EU-a o smrtnoj kazni, mučenju, slobodi izražavanja i o borcima za ljudska prava,

— uzimajući u obzir Međunarodni pakt o građanskim i političkim pravima, Međunarodni pakt o gospodarskim, socijalnim i kulturnim pravima, Konvenciju protiv mučenja i drugih okrutnih, neljudskih ili ponižavajućih postupaka ili kažnjavanja i Konvenciju o pravima djeteta i Arapsku povelja o ljudskim pravima, koje je Egipat ratificirao,

— uzimajući u obzir Ustav Egipta, posebno članke 52. o zabrani svih vrsta i oblika mučenja, 73. o slobodi okupljanja i 93. o obvezujućem karakteru međunarodnog prava o ljudskim pravima,

— uzimajući u obzir Afričku povelju o ljudskim pravima i pravima naroda iz 1981., koju je Egipat ratificirao 20. ožujka 1984.,

— uzimajući u obzir Opću deklaraciju o ljudskim pravima iz 1948.,

([1]) Usvojeni tekstovi, P9_TA(2019)0043.

— uzimajući u obzir članak 144. stavak 5. i članak 132. stavak 4. Poslovnika,

A. budući da se stanje ljudskih prava u Egiptu i dalje pogoršava jer vlasti vrše pritisak na civilno društvo, borce za ljudska prava, zdravstvene radnike, novinare, članove oporbe, akademike i odvjetnike te nastavljaju brutalno i sustavno suzbijati svaki oblik neslaganja, čime se ugrožavaju temeljne slobode, osobito sloboda izražavanja, na internetu i izvan njega, te udruživanja i okupljanja, politički pluralizam, pravo na sudjelovanje u javnim poslovima i vladavina prava;

B. budući da su nakon njihova sastanka s 13 stranih veleposlanika i diplomata sigurnosne snage 3. studenoga 2020. uhitile troje aktivista iz Egipatske inicijative za osobna prava (EIPR), jednu od posljednjih neovisnih organizacija za ljudska prava u Egiptu, Gasera Abdela Razeka, Karima Enaraha i Mohameda Bašira koji su između 15. i 19. studenoga 2020. optuženi za terorizam i kaznena djela povezana s nacionalnom sigurnošću;

C. budući da je, nakon nacionalnih i međunarodnih iskaza zabrinutosti, uključujući izjave OHCHR-a, glasnogovornice potpredsjednika Komisije/Visokog predstavnika Europske unije za vanjske poslove i sigurnosnu politiku (VP/HR) i država članica, aktivistima 3. prosinca 2020. odobrena jamčevina te su pušteni na slobodu, a optužbe su zadržane; budući da je, unatoč njihovu oslobađanju 6. prosinca 2020., egipatski sud za predmete povezane s terorizmom potvrdio odluku tužitelja o zamrzavanju njihove imovine sve do kraja istrage;

D. budući da je represija nad EIPR-om započela 2016. kada su zamrznuti bankovni računi bivšeg direktora i osnivača EIPR-a Hosama Bagata te mu je bilo zabranjeno napustiti zemlju; budući da EIPR pruža neprocjenjiv doprinos promicanju osobnih, političkih, građanskih, gospodarskih i socijalnih prava i sloboda u zemlji;

E. budući da je 7. veljače 2020. znanstvenik EIPR-a koji se bavi rodnim pravima i polaznik poslijediplomskog studija u okviru programa Erasmus na talijanskom Sveučilištu u Bologni, Patrick George Zaki, proizvoljno uhićen u međunarodnoj zračnoj luci u Kairu; budući da je, prema izjavama njegova odvjetnika, Patrick George Zaki bio podvrgnut ispitivanju u trajanju od 17 sati od strane egipatske nacionalne sigurnosne agencije prije nego što je prebačen u Mansouru, gdje je pretučen i mučen elektrošokovima; budući da je Patrick George Zaki optužen, među ostalim, za širenje subverzivne propagande, poticanje na prosvjed i poticanje na terorizam; budući da se istražni pritvor Patricka Georgea Zakija neprekidno produljuje tijekom posljednjih 10 mjeseci, iako je zbog svoje zdravstvene situacije posebno izložen riziku od zaraze bolešću COVID-19 u zatvoru u Tori; budući da se program Erasmus smatra jednom od najuspješnijih inicijativa za promicanje temeljnih vrijednosti EU-a; budući da pritvaranje Patricka Georgea Zakija tijekom trajanja njegove stipendije u Europi predstavlja prijetnju tim vrijednostima i da EU mora učiniti sve što je u njegovoj moći da pronađe rješenje za taj slučaj;

F. budući da je sloboda medija u Egiptu posljednjih godina u padu s obzirom na to da mediji imaju sve manji prostor; budući da se nad novinarima i članovima njihovih obitelji sve više vrši progon te su suočeni s pritvaranjem, prijetnjama i zastrašivanjem; budući da egipatske vlasti i dalje blokiraju internetske stranice lokalnih i međunarodnih informativnih organizacija i organizacija za ljudska prava;

G. budući da su deseci tisuća boraca za ljudska prava, uključujući aktiviste za prava žena, aktiviste za prava LGBTI osoba, odvjetnike, novinare, aktiviste, mirne disidente i pripadnike oporbe, i dalje zatvoreni u po život opasnim uvjetima; budući da prisilni nestanak boraca za ljudska prava postaje sustavna praksa egipatskih vlasti; budući da se preventivno pritvaranje i mjere predostrožnosti prije suđenja upotrebljavaju kako bi se aktiviste i njihove odvjetnike spriječilo da obavljaju svoj legitiman rad u području ljudskih prava ili da mirno ostvaruju svoje temeljne slobode u Egiptu;

H. budući da bi egipatski aktivisti civilnog društva, borci za ljudska prava, novinari i akademici trebali moći obavljati svoje legitimne aktivnosti bez ikakvih prepreka ili straha od odmazde protiv njih ili njihovih obitelji; budući da se nad njihovim radom, računima na društvenim mrežama i osobnim uređajima provodi nezakonit digitalni nadzor;

I. budući da mnoge organizacije za ljudska prava kritiziraju protuterorističko zakonodavstvo uvedeno pod vladavinom predsjednika al-Sisija jer je vlastima pružilo opasno polje za interpretaciju te se zloupotrebljava za ušutkavanje boraca za ljudska prava, njihovih odvjetnika, aktivista i članova oporbe; budući da osumnjičenici u slučajevima terorizma često ne dobivaju poštena suđenja jer se izravno upućuju vojnim sudovima; budući da su, prema podacima organizacije Human Rights Watch, egipatske vlasti nakon vojnog udara 2013. svrstale oko 3 000 osoba na terorističke liste, osudile 3 000 osoba na smrt i stavile 60 000 ljudi u pritvor;

petak, 18. prosinca 2020.

J. budući da je prema navodima organizacija civilnog društva Egipat u 2020. smaknuo najmanje 110 osoba, od kojih je 66 pogubljeno od 3. listopada 2020., što znači da je u posljednja dva mjeseca pogubljeno više osoba nego u cijeloj 2019.; budući da 39 osoba prijeti pogubljenje; budući da su te kazne navodno posljedica izrazito nepoštenih suđenja okončanih prisilnim „priznanjima" i drugim teškim kršenjima ljudskih prava, uključujući mučenje i prisilne nestanke, prilikom čega nema ozbiljne istrage o tim činovima ni pravičnog postupka za žrtve, kao što je slučaj kršćanskog redovnika Kopta Isaiaha al-Maqarija; budući da se djeca i dalje osuđuju na smrt; budući da članak 122. egipatskog Zakona o djeci i dalje izaziva zabrinutost jer je njime u određenim okolnostima omogućeno suđenje djeci u masovnim suđenjima na sudovima za punoljetne osobe te je zbog toga od 2011. najmanje 17 maloljetnika osuđeno na smrtnu kaznu;

K. budući da od 10. travnja 2017. u Egiptu traje izvanredno stanje; budući da se masovna suđenja nastavljaju unatoč široko rasprostranjenoj međunarodnoj osudi jer se njima ne ispunjavaju osnovni zahtjevi međunarodnog prava o pravičnom postupku i pravima na pošteno suđenje; budući da se civilima sudi na vojnim sudovima više nego ikad prije;

L. budući da su seksualno nasilje i uznemiravanje nad ženama tijekom posljednjih desetljeća potresli egipatsko društvo jer se žrtve često proglašavaju krivcima, a vlasti ne čine gotovo ništa kako bi kazneno gonile osumnjičene osobe ili suzbile diskriminirajuće norme na kojima se temelji takvo nasilje; budući da su štetne prakse kao što je testiranje djevičanstva i dalje raširene, među ostalim i od strane egipatskih vlasti; budući da se zakon o nasilju nad ženama, koji je zaustavljen u egipatskom parlamentu od 2017., tek treba ratificirati; budući da se postojeće politike i zakoni protiv genitalnog sakaćenja žena ne provode uspješno i da se ta praksa nastavlja; budući da se borci za prava žena i feministički aktivisti i dalje suočavaju s represijom;

M. budući da su 10. prosinca 2020., nakon četverogodišnje sudske istrage, talijanski tužitelji u Rimu objavili da imaju nedvojbene dokaze o uključenosti četiriju egipatskih državnih službenika za sigurnost u tešku otmicu, nanošenje teških ozljeda i ubojstvo talijanskog znanstvenog asistenta Giulija Regenija; budući da odvjetnici Egipatskog povjerenstva za prava i slobode (ECRF) i dalje pružaju potporu Regenijevom pravnom timu u Italiji kao pravni zastupnici u Egiptu; budući da su egipatske vlasti konstantno ometale napredak u istrazi i otkrivanju istine o otmici, mučenju i ubojstvu Giulija Regenija te smrti francuskog nastavnika Erica Langa, koji je 2013. bio pritvoren u Kairu, čime je onemogućeno da se počinitelje pozove na odgovornost;

N. budući da je EU prvi gospodarski partner Egipta i njegov glavni izvor stranih ulaganja; budući da su u lipnju 2017. EU i Egipat usvojili prioritete partnerstva kojima je cilj poboljšati suradnju u širokom rasponu područja, među ostalim u području sigurnosti, borbe protiv terorizma i pravosudnih reformi;

1. još jednom najoštrije osuđuje nastavak i jačanje pritiska koji državne vlasti i sigurnosne snage u Egiptu vrše na borce za temeljna i ljudska prava, odvjetnike, prosvjednike, novinare, blogere, sindikaliste, studente, djecu, aktiviste za prava žena i rodnu ravnopravnost, lezbijke, homoseksualce, biseksualne, transrodne i interseksualne (LGBTI) osobe, političke protivnike, uključujući članove njihovih obitelji, organizacije civilnog društva i manjine i to kao odgovor na njihovo korištenje temeljnih sloboda ili izražavanje neslaganja; poziva na neovisnu i transparentnu istragu svih slučajeva kršenja ljudskih prava te privođenje počinitelja pravdi; naglašava važnost snažnog i funkcionalnog civilnog društva;

2. zgrožen je nedavnim uhićenjima viših aktivista EIPR-a Gasera Abdela Razeka, Karima Ennaraha i Mohammada Basheera kao odmazde zbog njihova legitimnog sastanka s europskim diplomatima u Kairu; pozdravlja njihovo privremeno puštanje na slobodu, ali potiče vlasti da odbace sve optužbe protiv njih, okončaju sve oblike uznemiravanja i zastrašivanja protiv njih i osnivača EIPR-a i vršitelja dužnosti direktora Hossama Bahgata te da ukinu sve restriktivne mjere koje su protiv njih donesene, uključujući zabrane putovanja i zamrzavanje imovine; poziva egipatsku vladu da osigura da se njihov slučaj rješava na transparentan, pravedan i brz način;

3. žali zbog toga što odluka o njihovu oslobađanju nije proširena na druge pritvorenike iz EIPR-a, posebno Patricka Georgea Zakija, čiji je nalog za pritvor 6. prosinca 2020. produljen za dodatnih 45 dana; poziva na trenutačno i bezuvjetno oslobađanje Patricka Georgea Zakija te na odbacivanje svih optužbi protiv njega; smatra da je potrebna snažna, brza i koordinirana diplomatska reakcija EU-a na njegovo uhićenje i produljeno pritvaranje;

4. ponavlja svoje pozive na trenutačno i bezuvjetno puštanje na slobodu onih proizvoljno pritvorenih i osuđenih zbog obavljanja svojeg legitimnog i mirnog rada u području ljudskih prava, posebno Mohameda Ibrahima, Mohameda Ramadana, Abdelrahmana Tareka, Ezzata Ghoneima, Haythama Mohamadeena, Alaaa Abdela Fattaha, Ibrahima Metwallyja Hegazyja, Mahienoura El-Massryja, Mohameda El-Baqera, Hode Abdelmoniema, Ahmeda Amasha, Islama El-Kalhyja, Abdela Moneima Aboula Fotouha, Esre Abdela Fattaha, Ramyja Kamela, Ibrahima Ezza El-Dina, Zyada el-Elaimyja, Hassana Barbaryja, Ramyja Shaatha, Sane Seifa, Solafe Magdyja, Hossama al-Sayyada, Mahmouda Husseina i Kamala El-Balshyja;

5. naglašava da su trenutačna uhićenja i pritvaranja dio šireg obrasca zastrašivanja organizacija koje brane ljudska prava, kao i sve većih ograničenja slobode izražavanja, na internetu i izvan njega, udruživanja i mirnog okupljanja u Egiptu te poziva na okončanje svih tih činova; žali zbog toga što se Egipat i dalje koristi protuterorističkim zakonodavstvom, proizvoljnim dodavanjem branitelja na egipatske popise terorista i pritvorom prije suđenja kako bi napadali i kriminalizirali rad branitelja ljudskih prava, što nije u skladu s vladavinom prava i obvezama Egipta u skladu s međunarodnim pravom o ljudskim pravima; potiče egipatske vlasti da izmijene ili stave izvan snage sve štetne zakone, posebno zakon o nevladinim organizacijama iz 2019. i zakon o borbi protiv terorizma; ponovno poziva egipatske vlasti da zatvore predmet 173/2011 („slučaj stranog financiranja") i ukinu sve zabrane putovanja i zamrzavanja imovine nametnute barem 31 borcu za ljudska prava i članu osoblja nevladinih organizacija za ljudska prava;

6. poziva egipatske vlasti da osiguraju da se prema svim pritvorenicima postupa u skladu s uvjetima utvrđenima u „Skupu načela za zaštitu svih osoba u bilo kojem obliku pritvora ili zatvora", koje je donijela Opća skupština UN-a u svojoj Rezoluciji 43/173 od 9. prosinca 1988., da im se do njihova puštanja na slobodu omogući puni pristup njihovim obiteljima, odvjetnicima po njihovu izboru i odgovarajućoj medicinskoj skrbi te da se provedu vjerodostojne istrage svih navoda o zlostavljanju ili mučenju;

7. izražava duboku zabrinutost zbog sudbine pritvorenika i zatvorenika koji se nalaze u prenapučenim mjestima pritvora, u nezgodnim uvjetima, tijekom pandemije bolesti COVID-19 te poziva vlasti da hitno smanje broj mjesta u pritvoru; poziva vlasti da neovisnoj organizaciji omoguće neograničen pristup maksimalnom sigurnosnom zatvoru u Tori kako bi se nadzirali uvjeti pritvora; osuđuje proizvoljna uhićenja, uznemiravanje i represiju medicinskih radnika i novinara zbog izjašnjavanja o situaciji uzrokovanoj bolešću COVID-19 ili odgovoru egipatske države 2020.; poziva egipatske vlasti da prekinu tu praksu i puste na slobodu sve medicinsko osoblje koje je još uvijek proizvoljno pritvoreno;

8. žali zbog porasta broja pogubljenja u Egiptu i odbija primjenu smrtne kazne; poziva egipatske vlasti da proglase moratorij na smrtnu kaznu u cilju njezina ukidanja i da poduzmu sve korake kako bi se osiguralo strogo poštovanje jamstava pravičnog postupka i svih mogućih zaštitnih mjera kako bi se osiguralo pošteno suđenje; poziva Egipat da odmah pusti na slobodu sve maloljetnike kojima je izrečena smrtna kazna te da izmijeni članak 122. svojeg Zakona o djeci;

9. poziva egipatske vlasti da donesu sveobuhvatan zakon o nasilju nad ženama i nacionalnu strategiju za provedbu odobrenih zakona protiv seksualnog nasilja; potiče vlasti da se koriste dostupnim smjernicama UN-a, kao što je Priručnik UN-a za zakonodavstvo o nasilju nad ženama, kako bi se utvrdile komponente za borbu protiv nasilja nad ženama, uključujući zaštitu preživjelih i svjedoka preko osposobljenih službenika i pružatelja usluga; poziva egipatske vlasti da prestanu s bilo kakvom vrstom progona žena na temelju „kršenja morala", kao i protiv braniteljice ljudskih prava Amale Fathy; poziva vlasti da odmah prekinu uhićenje i kazneni progon pripadnika zajednice LGBTI ili pojedinaca isključivo na temelju njihove stvarne ili percipirane seksualne orijentacije, kao u slučaju Seifa Bedoura;

10. žali zbog pokušaja egipatskih vlasti da obmane i spriječe napredak u istrazi otmica, mučenja i ubojstva talijanskog istraživača Giulija Regenija 2016.; žali zbog upornog odbijanja egipatskih vlasti da talijanskim vlastima dostave sve dokumente i informacije potrebne za brzu, transparentnu i nepristranu istragu ubojstva g. Regenija u skladu s međunarodnim obvezama Egipta; poziva EU i države članice da potaknu egipatske vlasti da u potpunosti surađuju s talijanskim pravosudnim tijelima, čime bi se okončalo njihovo odbijanje slanja adresa prebivališta, kako je propisano talijanskim pravom, četiriju osumnjičenika koje je navelo talijansko tužiteljstvo u Rimu nakon zatvaranja istrage, kako bi im se omogućilo da se suoče s optužbama na pravednom suđenju u Italiji; upozorava egipatske vlasti da se ne osvećuju svjedocima ili egipatskom povjerenstvu za prava i slobode (ECRF) i njihovim odvjetnicima;

petak, 18. prosinca 2020.

11. izražava snažnu političku i ljudsku potporu obitelji Giulija Regenija u njihovoj stalnoj i dostojanstvenoj potrazi za istinom; podsjeća da potraga za istinom o otmici, mučenju i ubojstvu europskog građanina ne pripada samo obitelji, već da je imperativna dužnost nacionalnih institucija i institucija EU-a koja zahtijeva poduzimanje svih potrebnih diplomatskih mjera;

12. napominje da je Egipat važan partner Europske unije i njezinih država članica u širokom rasponu područja, uključujući trgovinu, sigurnost, borbu protiv međunarodnog terorizma i međuljudske kontakte; podupire egipatski narod u njegovom nastojanju da uspostavi slobodnu, stabilnu, prosperitetnu, uključivu i demokratsku zemlju koja poštuje svoje nacionalno i međunarodno zakonodavstvo kad je riječ o zaštiti i unapređenju ljudskih prava;

13. podsjeća egipatske vlasti da je poštovanje ljudskih prava i temeljnih sloboda ključan element odnosa između EU-a i Egipta te da je pružanje prostora civilnom društvu zajednička obveza utvrđena u Prioritetima partnerstva između EU-a i Egipta, kako je utvrđeno u egipatskom Ustavu; naglašava da nijedan borac za ljudska prava ne bi trebao biti izložen financijskim ograničenjima, kriminalizaciji, zabranama putovanja ili uvjetima uz jamčevinu ili biti zatvoren zbog legitimnog rada u području ljudskih prava; potiče potpredsjednika Komisije/Visokog predstavnika Unije za vanjske poslove i sigurnosnu politiku da javno izrazi zabrinutost zbog stanja ljudskih prava u Egiptu i na svakom sastanku na visokoj razini s egipatskim vlastima;

14. potiče predstavnike izaslanstva EU-a i država članica u Kairu da prisustvuju suđenjima egipatskim i stranim novinarima, blogerama, sindikalistima, borcima za ljudska prava i aktivistima civilnog društva u zemlji te da ih posjećuju u pritvoru;

15. ponavlja svoj poziv potpredsjedniku Komisije/Visokom predstavniku Unije za vanjske poslove i sigurnosnu politiku i državama članicama da na jedinstven i odlučan način odgovore, također u koordinaciji s drugim partnerima istomišljenicima, na represiju i kršenja ljudskih prava u Egiptu te da se koriste svim alatima koji su im na raspolaganju kako bi se osigurao konkretan napredak u pogledu stanja ljudskih prava u Egiptu; posebno potiče EU i njegove države članice da preuzmu vodeću ulogu na predstojećoj sjednici Vijeća UN-a za ljudska prava kako bi se uspostavio dugoočekivani mehanizam praćenja i izvješćivanja o teškim kršenjima ljudskih prava u Egiptu; pozdravlja činjenicu da je Vijeće usvojilo globalni režim sankcija za ljudska prava/EU-ov Zakon Magnicki i ponavlja svoj poziv potpredsjedniku Komisije/Visokom predstavniku Unije za vanjske poslove i sigurnosnu politiku i državama članicama da razmotre ciljane restriktivne mjere protiv egipatskih dužnosnika na visokoj razini odgovornih za najteže povrede u zemlji;

16. ponavlja svoj poziv na temeljitu i sveobuhvatnu reviziju odnosa EU-a s Egiptom; smatra da stanje ljudskih prava u Egiptu zahtijeva ozbiljnu reviziju operacija proračunske potpore Komisije i zahtijeva ograničenje pomoći EU-a prvenstveno za potporu demokratskim akterima i civilnom društvu; poziva na veću transparentnost u pogledu svih oblika financijske potpore ili osposobljavanja koje pružaju EU, Europska banka za obnovu i razvoj i Europska investicijska banka Egiptu; podsjeća da EU i njegove države članice ne smiju dodjeljivati nagrade čelnicima odgovornima za kršenja ljudskih prava;

17. poziva EU da u cilju pregovora o novim prioritetima partnerstva utvrdi jasna mjerila koja će daljnju suradnju učiniti središtem naših odnosa kako bi se postigao napredak u reformi demokratskih institucija, vladavine prava i ljudskih prava te kako bi se pitanja ljudskih prava uključila u sve razgovore s egipatskim vlastima; potiče Komisiju i ESVD da u središte sljedećeg sastanka Vijeća za pridruživanje EU-a i Egipta stave potrebu za konkretnim poboljšanjima stanja ljudskih prava, posebno puštanje na slobodu proizvoljno pritvorenih boraca za ljudska prava i novinara; ponavlja da suradnja u području upravljanja migracijama ili borbe protiv terorizma, ali i geopolitičkih pitanja, ne bi trebala biti nauštrb stalnog pritiska na poštovanje ljudskih prava i odgovornost za povrede ljudskih prava;

18. ponavlja svoje nedavne pozive državama članicama da prate zaključke Vijeća za vanjske poslove od 21. kolovoza 2013. kojima se najavljuje suspenzija izvoznih dozvola za svu opremu koja bi se mogla upotrijebiti za unutarnju represiju u skladu sa Zajedničkim stajalištem 2008/944/ZVSP ([2]) te osuđuje trajnu neusklađenost država članica s tim obvezama; poziva države članice da obustave sav izvoz oružja, nadzorne tehnologije i druge sigurnosne opreme u Egipat kojim se mogu olakšati napadi na borce za ljudska prava i aktiviste civilnog društva, među ostalim na društvenim medijima, kao i sve druge vrste unutarnje represije; poziva EU da u potpunosti provede svoje kontrole izvoza u odnosu na Egipat u pogledu robe koja bi se mogla upotrijebiti za represiju, mučenje ili izvršenje smrtne kazne;

([2]) SL L 335, 13.12.2008., str. 99.

19. nalaže svojem predsjedniku da ovu Rezoluciju proslijedi Vijeću, Komisiji, potpredsjedniku Komisije / Visokom predstavniku Unije za vanjske poslove i sigurnosnu politiku, vladama i parlamentima država članica, egipatskoj vladi i parlamentu te Afričkoj komisiji za ljudska prava i prava naroda.